

“U koga se uvrгло ovo dijete” nakon četrdeset godina ponovno u ZKM-u

Rock-mjuzikl koji potiče razumijevanje među generacijama suvremen je u svakom smislu

ROCK-MJUZIHL “U KOGA SE UVRGLO OVO DIJETE” režirali su Ivan Đuričić, Mario Mirković i Grozdana Lajić Horvat, a glumačku postavu čini četrdeset tinejdžera

Tea Radović

Rijetka je pojava da jedna kazališna predstava ostane urezana u pamćenje brojnih generacija te da su, i nakon gotovo pola stoljeća, teme pokrenute u predstavi relevantne i aktualne, no jedna od njih svakako je “U koga se uvrгло ovo dijete” – predstava koju nakon četrdeset godina ponovno gledamo na repertoaru Zagrebačkog kazališta mladih. Ovaj rock-mjuzikl odgojio je brojne naraštaje mladih glumaca, redatelja i dramskih pedagoga, ali i publike, a svi oni u tekstu prepoznaju sebe – ili kroz prizmu roditelja, ili pak tinejdžera koji je u obiteljskom domu, u tom specifičnom periodu odrastanja, neshvaćen.

Mobitel umjesto kazica

Početkom osamdesetih godina utemeljiteljica dramske pedagogije u zagrebačkom kazalištu Zvezdana Ladika i skladatelj Ladislav Tulač, poznat po svom radu na mjuziklima za djecu i mlade, prepoznali su potrebu da tinejdžeri kroz kazališni tekst progovore o svojim svakidaš-

njim problemima, pa je tako nastao rock-mjuzikl “U koga se uvrгло ovo dijete”, pisan po istoimenoj slikovnici Eve Janikovszky. U fokusu predstave tema je obiteljskih i međugeneracijskih sukoba, koji se događaju uvijek, no također je naglašeno kako sukob kao takav nije ništa loše – on je šansa za bolje međusobno razumijevanje, za bolje upoznavanje djeteta i roditelja, za učenje o odnosima i ljudima, a naposljetku (možda i najvažnije) za naš osobni napredak.

Novu i aktualiziranu verziju teksta na scenu je postavio redateljski tim koji čine Ivan Đuričić, Mario Mirković i Grozdana Lajić Horvat, koji su, zajedno s dvije postavice od dvadeset tinejdžera, tekst stavili u kontekst današnjeg vremena, pa glavna kritika roditelja više nije usmjerena na kazetofon – ili odmilja “kazic” – već mobitel, koji, navodno, mladi ne ispuštaju iz ruku, o čemu je više rekao Ivan Đuričić.

– Mobitel je glavni problem mladih danas samo načelno – to je rečenica koju stalno ponavljamo i čujemo. Struktura teksta ostala je ista kao i u originalu, a činjenica da smo u ovoj verziji “kazic” zamijenili mobitelom samo je kozmetička promjena, dakle tekst je doživio relativno male

izmjene jer je predstava ukorijenjena i u današnjem vremenu, točnije suvremena je u punom smislu te riječi – objasnio je Đuričić, koji je na ovoj predstavi odrastao tek posredno.

– Kako sam nešto mladi, predstava nikada nisam vidio uživo, niti sam u njoj igrao, već sam gledao samo snimku izvedbe. Kao klinac sam, zapravo, jako puno slušao o predstavi “U koga se uvrгло ovo dijete” dok sam glumio u nekim drugim djelima, no znao sam pjesme iz mjuzikla – što

U adaptaciji predstave “kazic” smo zamijenili mobitelom, a ostatak priče je univerzalan, rekao nam je redatelj Ivan Đuričić

kroz ploču, što kroz razna druženja i tulume u kazalištu na kojima je Ladislav Tulač uvijek svirao. Sukladno tome, na predstavi sam odrastao posredno, pa je ovo bilo posebno iskustvo u kojemu sam prvi put gledao predstavu, a ujedno je i postavio na kazališne daske – dodao je Đuričić.

S druge strane, fotoreporter Saša Zinaja jedan je od članova starije generacije koji je igrao u prvoj postavi mjuzikla osamdesetih. Premijera nove verzije predstave, koja je izvedena u petak, za njega je bila buđenje sjećanja na mladenačke dane i na stvaranje predstave koja je bila mjesto zabave i druženja, ali ujedno i vrlo profesionalni glumački zadatak.

– Tekst Zvezdane Ladike odlična je adaptacija slikovnice, pa smo se svi prepoznali u tekstu jer su scene bile ekvivalent onoga što proživljavamo svakodnevno. Koliko god je to bilo profesionalno i naš pristup tome bio je ozbiljan – naravno, koliko je mogao biti u toj tinejdžerskoj dobi – nevideno smo se dobro bavljali stvarajući predstavu, igrali smo se i uživali u svakom dijelu rada na njoj – od prve probe do posljednje izvedbe. Što se sukoba s roditeljima tiče, to je samo jedan od primjera univerzalnih tema, a važno je da shvatimo da smo svi krvavi ispod kože i da smo, u principu, svi isti – blesavi i pametni, da svi imamo neke svoje bubice i vlastite želje, ali i roditeljska ili obiteljska očekivanja. Ova predstava nije namijenjena samo klincima, svakako bi je trebali pogledati i roditelji jer će shvatiti kako mladi zapravo razmišljaju i zašto se ponašaju tako kako se ponašaju – rekao je Saša Zinaja.

Predstava namijenjena djeci i mladima nužno je sredstvo koje doprinosi razumijevanju među generacijama te sredstvo kojim se borimo protiv predrasuda poput one “mladi danas ne slušaju rock”. U moru žanrova i izvodača kojih svaki dan ima sve više činjenica je da se manje pozornosti pridaje “zastarjelom” rocku, a mjesto na kojima možemo čuti Azru, Haustor, Nirvanu ili pak nove alternativne bendove u Zagrebu ima samo nekoliko. I to ne zato što nema interesa za rock, već zbog generacijskog jaza i pogrešnih zaključaka koji se na temelju njega donose, a koje ova predstava pokušava i koje se nada nadvladati upravo s ansamblom u kojem je četrdesetero tinejdžera koji su na pitanje kazališne kritičarke Katarine Kolege: “Je li rock nešto zastarjelo?” odgovorili: “Nikako! Pa tko danas ne sluša rock?!”

Glas mladih

– Mladima smo u stvaranju predstave otvorili prostor da svoj glas i mišljenje umetnu u kazališno djelo jer kod svakog sukoba, pa tako i kod ovoga, put ka rješavanju čini slušanje i razumijevanje druge strane. Nadamo se da će ova predstava pomoći starijim generacijama u razumijevanju tinejdžera i njihova mišljenja, a i obrnuto, kako bismo već spomenute sukobe umanjili, odnosno kako bismo povećali razumijevanje među generacijama – rekao je Ivan Đuričić.

Kao i sukob, koji proizlazi iz činjenice da ne želimo ili ne trebamo uvijek iste stvari, svakodnevno se susrećemo s rečenicama koje naglašavaju različitost među generacijama. Istina, naraštaji i vremena se mijenjaju, no možda smo ipak sličniji nego što mislimo, a element u kojemu nastaje kratki spoj jest slušanje sugovornika. Upravo je to “aha moment” koji predstava “U koga se uvrгло ovo dijete” želi potaknuti – kako shvatiti mišljenje nekoga čiji glas ne čujemo? Kako poboljšati odnos u kojemu razgovor frustrira sve njegove sudionike? Kako s roditeljske, ali i s tinejdžerske strane, prebroditi ovo osjetljivo razdoblje? Odgovore na ova, ali i brojna druga bitna pitanja daju upravo djeca i mladi kroz rock-mjuzikl “U koga se uvrгло ovo dijete”, a na vama je hoćete li ih poslušati i hoćemo li napokon uspjeti umanjiti generacijski jaz, kojega smo svi, očito, vrlo dobro svjesni. ●